JÁKOB

vlčnovský farní zpravodaj

DOBA ADVENTNÍ A VÁNOČNÍ 2012

Ó moudrosti, tys vyšla z úst Nejvyššího a od počátku do konce pronikáš všechno, celý svět mocně a líbezně řídíš: přijď a nauč nás cestě moudrosti. *(z Denní modlitby církve)*

Až zaklepe u vašich dveří...

Drazí bratři a sestry,

přijde mi jako „včera“, když jsem před rokem úvodníkem otvíral nový liturgický rok. Tím víc vidím jako důležité, abychom nebědovali nad tím, že čas letí, nestrachovali se z toho, co bude, ale co nejlépe prožívali přítomný okamžik. Abychom čas, který je nám dán, dobře naplnili.

Začíná Rok eucharistie

První nedělí adventní vstupujeme do třetího a posledního roku přípravy na cyrilometodějské jubileum. Po zaměření na vlastní křest, pak svátost biřmování, si máme uvědomit hodnotu Krista v eucharistii. Krista, který k nám denně přichází a je s námi po všechny dny až do skonání věku (viz Mt 28,20). V tomto roce můžeme objevit nepředstavitelnou hodnotu a krásu mše svaté. Nejdůležitějšími dny bude jak Adorační den, který u nás prožíváme vždy 1. dubna (tentokrát to bude na Velikonoční pondělí), tak slavnost Těla a Krve Páně. Každá adorace se nám může stát tím nejosobnějším setkáním s naším Spasitelem i přítelem Ježíšem.

Advent... a co s ním?

Advent je prožívání Ježíšova příchodu. Jednak se připomíná očekávání Mesiáše u starozákonních proroků, s Pannou Marií si připomínáme očekávání narození Ježíše, ale také prožíváme Ježíšovo neustálé přicházení do našeho života. On chce přicházet do našeho života skrze modlitbu, mši svatou, Písmo svaté i lidi kolem nás. Advent není dobou kající, ale dobou radostného očekávání na setkání s Kristem. Ale i toto očekávání přináší nejeden „úklid“ našeho způsobu života, vždyť máme připravit cestu Pánu (viz Mk 1,3).

Abychom tuto docela krátkou dobu nezůstali stát jen u přání a předsevzetí, přijměme božské pozvání k setkání s ním na mši svaté, zvláště pak při té rorátní. To je nejlepší způsob, jak Pánu svěřovat nejen sebe, ale i své drahé (zvláště děti). Přijměme i pozvání k zastavení se – ke společné modlitbě rodiny kolem adventního věnce. K tomu nám pak může dopomoci jeden starý zvyk – „Putování Svaté rodiny“. Po celý advent bude farností putovat ikona Svaté rodiny, abychom ji mohli alespoň symbolicky přijmout do svého domova, na jeden den „ubytovat“. Kolem ní ať se setká pokud možno celá rodina při společné modlitbě. Kéž tento symbol nejen otevře naše srdce pro Boha, ale sblíží i nás mezi sebou.

Přeji vám všem krásné a požehnané dny adventní, jakož i Vánoce, ve kterých Bůh přichází k člověku a člověk se vrací k Bohu.

váš P. Ladislav

Co říkají naše postoje a gesta

Gesta a postoje nás provázejí při nejrůznějších společenských událostech i doma. Zcela jedinečný význam pak mají v našem duchovním životě, při liturgii. Každá bohoslužba, slavení svátostí, mše svatá obsahuje mnoho symbolů, které ukazují na neviditelnou podstatu – Boží působení. Pomáhají nám pochopit to, co je našim fyzickým očím neviditelné. Stejně tak naše postoje a gesta vyjadřují navenek to, co prožíváme ve svém nitru. Stáním tak vyjadřujeme Bohu svou poctu, pokleknutím uznáváme Boží velikost nebo sepjatýma rukama zaujímáme postoj člověka soustředěného na vyjádření svých proseb. Křížem začínáme modlitbu nebo si při vstupu do kostela připomínáme svůj křest, bití v prsa vyjadřuje kajícnost nad spáchanými hříchy, úklona hlavy je pak vyjádřením úcty (třeba v modlitbě Věřím při slovech „Skrze Ducha Svatého přijal tělo z Marie Panny...“). Je ovšem lidské, že svou častou činnost jaksi zautomatizujeme. Gesta se tak stanou vnějším bezmyšlenkovitým úkonem, jakousi karikaturou, která nejen že nepomůže nám, ale odradí i druhé.

Aby naše gesta měla smysl, musí být upřímná a pravdivá. Musí být podložena tím, že víme, proč to či ono gesto děláme. To vnější, co děláme, musí vyjadřovat náš vnitřní postoj. Je proto nutné si čas od času sám pro sebe zopakovat, co vlastně svým gestem vyjadřuji. Ba co víc, když těmto postojům a gestům učíme děti, je třeba jim vše vysvětlit, aby po nás neopakovali jen nějaké „zamávání“. Pokud danému gestu nerozumíme, raději si ho prozatím nechejme pro sebe a sami hledejme jeho význam. Je smutné vidět člověka, který vstoupí do kostela, v ledabylém podřepu zamává rukou, jakoby chtěl dotěrný hmyz odehnat, a spolu s poklepáním nad dutinou břišní odchází hledat místo, kam by se pro čas mše svaté uchýlil. Je pak ještě smutnější vidět dítě, které tento liturgický slepenec do všech detailů opakuje. Mysleme tedy na to, aby každé naše liturgické gesto bylo krásným a pravdivým vyjádřením našeho vnitřního prožívání.

Odpočinutí věčné

Snad ještě jednu věc mám na srdci. Shodou náhod či vinou jakéhosi nedorozumění se stalo, že při modlitbách za zemřelé, konkrétně při slovech „Odpočinutí věčné dej mu, Pane, a světlo věčné ať mu svítí...“ používáme kajícího gesta bití v prsa. **Toto gesto svou podstatou nemá s danou modlitbou nic společného.** Pokud by se při těchto slovech modlitby za zemřelé nějaké gesto dělalo, pak to bude žehnání pravou rukou (podobně jako žehná kněz při pohřbu nad hrobem zesnulého). Pokusme se i tuto záležitost uvést na pravou míru.

P. Ladislav

Vánoční příběh (nejen) pro dospělé

Můj přítel Pavel dostal od bratra k Vánocům krásné a drahé auto, na které byl také náležitě hrdý. Když na Štědrý večer vyšel z práce, uviděl, jak jeho auto zářící novotou obchází nějaký výrostek. Dostal strach, aby mu s ním snad něco nevyvedl, proto rychle přiskočil a ostře prohodil: „Co tady okouníš?“ „Nádherný stroj,“ řekl hoch. „Jistě,“ odpověděl Pavel už s větším klidem, „je to nejnovější model.“ „A to je to auto vaše?“ zeptal se obdivně hoch. Pavel přikývl. „Ano, dostal jsem ho od svého bratra.“ „To chcete říct, že vám je váš bratr dal a vy jste za něj vůbec nemusel platit? Kdybych tak já…“ Chlapec se zarazil. „Chtěl bys mít taky takového bratra, viď?“ řekl Pavel. „Ne,“ odpověděl, „já bych chtěl být taky takovým bratrem.“ Muž se v duchu velice podivil a bez rozmyšlení chlapci nabídl krátkou projížďku.

Po chvilce jízdy se chlapec se zářícíma očima obrátil k Pavlovi se slovy: „Pane, mohl byste mě, prosím vás, odvézt před náš dům?“ Pavel se usmál a pomyslel si, že se chlapec chce v tom krásném autě zajisté ukázat sousedům. Opět se ale spletl. „Mohl byste zastavit tam, jak jsou ty dva schody?“ zeptal se chlapec. Dojeli tedy ke schodům. Pavel pak chvíli na chlapce čekal, až uslyšel, jak se vrací. Zdálo se však, že jde nějak ztěžka. Když se ohlédl, užasl. Nesl totiž v náručí o něco mladšího hocha, jehož nohy byly poznamenány obrnou. „To je můj mladší brácha Míša,“ poznamenal v rychlosti a pak ho posadil na dolní schod a povídá: „Tak tady je to auto, Míšo. Je to přesně tak, jak jsem ti říkal. Bratr toho pána mu ho dal k Vánocům a nechtěl za něj vůbec nic. Já ti jednou dám taky přesně takové… pak se budeš moci sám projíždět a uvidíš všechny ty vánoční dárky ve výlohách, o kterých jsem ti vykládal.“

Pavel dojatě vystoupil z auta a posadil chlapce na pravé přední sedadlo. Jeho bratr se vyšplhal dozadu a ve třech se vydali na nezapomenutelnou vánoční jízdu.

„Ten večer,“ říkal mi pak Pavel, „jsem pochopil, co chtěl říct Ježíš slovy:

Je krásnější dávat, než brát.“

Upravila pb

Biblický seriál XII.

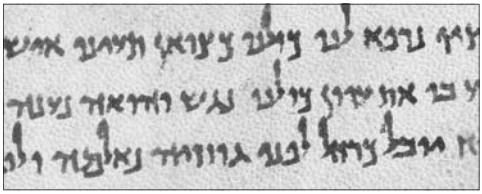

V minulém díle biblického seriálu jsme s představením Janova evangelia začali, v tomto díle představení posledního z evangelií dokončíme.

Janovo evangelium (dále jen J) obsahuje hluboké teologické myšlenky. Už Klement Alexandrijský je označil jako „duchovní“. Hlavní teologický záměr můžeme najít v 20,30n: „abyste uvěřili, že Ježíš je Mesiáš, Syn Boží, a vírou abyste měli život v jeho jménu“. Podobně říká Ježíš v 10,10: „já jsem přišel na svět, aby měli život a měli ho v hojnosti“. Evangelista chtěl podat život historického Krista tak, aby ev. budilo a prohlubovalo víru v něho.

Jan podává Ježíšovy řeči a líčí jeho zázraky, kterých je sedm: proměnění vody ve víno (2,1–12); uzdravení syna královského úředníka (4,43–54); uzdravení chromého od narození (5,1–18); rozmnožení chlebů (6,1-15); chůze po moři (6,16–21); uzdravení slepého od narození (9,1–12) a vzkříšení přítele Lazara (11,17–44). Tyto zázraky mají stupňující gradaci. Ježíš se v nich představuje jako odpověď na velké otázky, které si člověk klade. Je to vidět na větách, které začínají slovy „Já jsem“: chléb života (6,35.51); světlo světa (8,12); dobrý pastýř (10,11.14); dveře (10,7.9); vzkříšení a život (11,25); cesta, pravda a život (14,6) a pravý vinný kmen (15,1.5).

Ježíš dává poznat svou důstojnost a svůj význam pro člověka. Toto zjevení musí člověk přijmout vírou. V J se čtenář s velkou vírou setkává: Samaritánka, uzdravený slepec, sestry Lazarovy. Ježíš zjevuje svého Otce a je prostředníkem na cestě k němu.

Adresáty J byli rozhodně křesťané. Ev. je mělo posílit ve vytrvalosti ve víře - Ježíš řekl židům: „Zůstanete-li v mém slovu, jste opravdu mými učedníky.“ (8,31). Musíme je hledat v nepříliš vzdáleném okruhu vzniku evangelia. Ev. vzniklo v posledním desetiletí 1. století.

Místo, kde bylo J napsáno, nelze z evangelia jednoznačně určit. Někteří dnes myslí na Sýrii. Tradice hovoří o Efesu. Toto místo nebo prostě Malá Asie zůstává pravděpodobnou možností.

am

Biblická soutěž pro dospělé IX.

Dokončili jsme představení prvních 4 knih Nového zákona - evangelií. Co znamená slovo evangelium? Odpověď i s jménem a adresou vhoďte do nadepsané krabičky u zpovědnice nebo pošlete e-mailem na adresu redakce, a to do 16.12.2012.

Druhý vatikánský koncil

Boží zjevení

Do první poloviny 20. století jevili o Písmo svaté jako takové v katolické církvi zájem spíše jen odborníci, biblisté a vůbec teologové. Že v současnosti otevíráme Bibli v kdekteré domácnosti, v rodině, při různých modlitebních setkání, ve společenstvích mladých, za to vděčíme mimo jiné konstituci Dei Verbum, která „naléhavě a důrazně vybízí všechny věřící, aby častým čtením Písma svatého získali nesmírně cenné poznání Ježíše Krista – „vždyť neznat Písmo znamená neznat Krista“ – jak podotkl sv. Jeroným.

Konstituce Dei Verbum – Boží zjevení byla vyhlášena 18. prosince 1965 a je jedním z nejkratších koncilních dokumentů. Je také jedním z nejvýznačnějších, protože církev v něm připomíná důležitost Písma svatého a živou tradici církve.

Boží zjevení a jeho předávání

Už na prvních řádcích koncil připomíná, že Boží zásah v našich dějinách, jímž nám chtěl dát poznat a odhalit svoji lásku, je shrnut v Ježíši Kristu, „který je prostředníkem a zároveň plností veškerého zjevení“.

Vlastní Boží Syn, Ježíš, přišel mezi lidi, aby celou svou přítomností, skutky a slovy, znameními a zázraky a především svou smrtí a slavným zmrtvýchvstáním, ukázal nám Boží přání týkající se naší spásy. Své poselství Ježíš svěřil Apoštolům, aby bylo předáno všem generacím. Ti byli svému úkolu věrni a nejenže předávali evangelium kázáním a vlastním životem, ale společně s jinými a inspirováni Duchem svatým toto poselství zapsali.

Písmo svaté a tradice církve

Písmo a tradici proto nemůžeme oddělit, tím spíš je nemůžeme stavět proti sobě: bez odkazu na Písmo neexistuje tradice a naopak Písmo nemůžeme žít mimo živou tradici církve. Písmo a tradice spolu představují jedinečný poklad zjevení, který církvi svěřil Bůh, jsou jedinečnými nositeli Božího slova, osvětlují se navzájem: „Posvátná tradice a Písmo svaté jsou tedy ve vzájemném těsném spojení a sdílení. Obojí vyvěrá z téhož posvátného pramene, splývá jaksi v jedno… A to je důvod proč církev nečerpá svou jistotu o všem, co bylo zjeveno, pouze z Písma Svatého.

Proto se má obojí přijímat a ctít se stejnou láskou a vážností“ (Dei verbum, 9).

Inspirace Písma

Všechny knihy Bible jsou „inspirovány“. To značí, že jejich autorem je Bůh. Znamená to, že je sám Bůh napsal nebo je diktoval některému z autorů? Nikoliv, znamená to pouze, že různí četní autoři, židé a pak křesťané, kteří v průběhu asi deseti staletí sepsali knihy Bible, uchovali v písemné formě znamení přítomnosti Boží v dějinách lidstva.

Koncil připomíná, že tito posvátní spisovatelé jsou lidé jako jiní. Při psaní knih využívali svých vlastních schopností, vyjadřovali se svým jazykem v rámci svých znalostí a v kulturním prostředí své doby. Z tohoto hlediska jsou „autory“ svých knih. Avšak Bůh zároveň použil tyto lidi k tomu, aby neomylně vyslovili přesně to, co chtěl lidstvu sdělit. Proto je toto jejich slovo také zcela „slovem Božím“.

Boží slovo v našem životě

Velice zajímavé je taky srovnání Písma s eucharistií. Koncil hovoří o Božím slově jako o chlebě života. Ten nám církev podává ze stolu jak Božího slova, tak Kristova těla. Je přece psáno, že ve Slově „byl život a život byl světlo lidí“ (Jan 1,4).

Dominigue Morin, Učení II. vatikánského koncilu, Paulínky 1999 a časopis Tarsicius (11/XVI)

FOTOSOUTĚŽ DĚKANÁTU UHERSKÝ BROD

s podtitulem Život děkanátu v Roce víry

Děkanát Uherský Brod vyhlašuje fotosoutěž u příležitosti Roku víry.

Do soutěže se může zapojit každý farník uherskobrodského děkanátu s maximálně pěti fotografiemi, které budou jakkoli odrážet duchovní život našeho děkanátu.

Svou tvorbu se jménem a adresou autora, čím bylo fotografováno či jiným popisem posílejte na e-mail **fotosoutez.ub@seznam.cz** nebo doručte na faru v Uherském Brodě.

Fotografie posílejte v co nejlepším rozlišení ve formátu jpg. Dbejte, aby příloha jednoho e-mailu nepřesáhla 10 MB. Fotografie z mobilních telefonů budou vyhodnoceny v samostatné kategorii.

Podrobné informace a pravidla po dobu celé soutěže naleznete na adrese:

uherskybrod.dekanat.cz/soutez

Uzávěrka soutěže: 20. června 2013

Vyhlášení vítězů proběhne v neděli 7. července 2013 ve farním kostele v Uherském Brodě.

Některé ze soutěžních fotografií budou použity v děkanátním kalendáři na rok 2014.

Eucharistické zázraky

Dokážeme si vždy uvědomovat skutečnost, že Kristus je plně přítomen v Eucharistii? Že přijímáním Jeho těla v nás obnovuje milosti, které jsme získali ve křtu, příp. v biřmování, a posiluje nás v boji proti zlému?
Často, aniž bychom si toho byli i sami vědomi, na tuto pravdu nemyslíme a přistupuje ke svatému přijímání bez většího očekávání a nejen mše svatá, ale i to nejcennější, Kristova oběť, se pro nás stává „rituálem“.
Bůh se nám ale i přesto stále nabízí v celé své kráse a lásce. Skrze eucharistické zázraky konal a stále koná kolem nás velké divy, které nám mají pomoci upevňovat víru.
V průběhu Roku eucharistie si zde budeme mít možnost přečíst zprávy z různých koutů světa o Kristově nesmírné moci. Kéž nás tyto příběhy více semknou s Kristem a s ještě větší důvěrou mu svěříme celý svůj život.

Cesta utrpení jednoho dítěte

Zprávu podává zdravotní sestra z bývalé ČSSR.

„Měly jsme hodinu volna,“ píše školačka, která navštěvovala kurz zdravotní sestry, Marienka ze severního Slovenska. „Místo abych šla s ostatními do cukrárny, rozhodla jsem se, že strávím tu hodinu s dětmi v nemocnici. Když jsem šla po pokoji, přišla jsem k lůžku čtrnáctileté dívky Janky. Rychle jsem získala její důvěru, protože slyšela, že jsem katolička a chodím pravidelně do kostela. A tak se mi svěřila se svou útrpnou cestou.“

„Před pěti lety jsem byla u prvního sv. přijímání. Připravila mě babička, neboť moji rodiče byli straníci a Bohu nepřátelští. Netrvalo dlouho, když se otec, vysoký úředník, a matka, učitelka, dověděli, že mě babička vede k Bohu. Ze vzteku babičku vyhodili z domu. Napadlo mě jít ji hledat a bez vědomí rodičů ji ukrýt ve svém pokoji. Deset dní se na to nepřišlo. Pak ji otec objevil. Zmlátil a vyhodil ji ještě brutálněji než předtím. Bylo to právě 25. prosince. Také mě otec děsně zbil a od té doby jsem byla víc v nemocnici než doma, ale ne v té, kde jsem bydlela.

Babičku našli zmrzlou za kostelem. Policie rodiče nevyšetřovala. Teď

jsem stála před těžkou operací. Podívej se na ta kolena a bouli za uchem, která stále roste – to mi uštědřil otec. Ráda bych přijala Tělo Páně. Můžeš mi to zprostředkovat? To bude mé druhé a poslední sv. přijímání.“ Tím Janka toto vyprávění ukončila.

„Při rozloučení,“ píše Marienka, „jsem jí slíbila, že jí nechám přinést sv. přijímání a po operaci ji navštívím, bude-li to možné. Ale mohu přijít nejdříve za 14 dní. Řekli mi, že Janka několik dní po operaci zemřela.

Z dopisu, který mi nechala ještě před smrtí, jsem se dozvěděla, že při operaci úplně ohluchla. K jejímu smrtelnému lůžku přišli i její rodiče. Ale to už nebyli ti ukrutní lidé, jak je znala. Dali jí na srozuměnou, že se změnili. Poněvadž s ní nemohli mluvit, vytáhl otec z náprsní kapsy obraz ukřižovaného Krista, který našel v Janině světnici, a na druhou stanu napsal tato slova: Janko, ty jsi náš ukřižovaný Ježíš. Tys nás přivedla k Bohu. Už nejsem vysoký úředník, nýbrž skladník, a matka už není učitelka, ale prodavačka. Vystoupili jsme ze strany. Děkujeme ti.

Janka zemřela 8. ledna 1977.“

A.M.H.

(Nejkrásnější eucharistické zázraky 1)

Nebojme se katechizmu

Co znamená, když děláme kříž?

Znamení kříže pro nás znamená, že se odevzdáváme do ochrany trojjediného Boha. Vyjadřujeme mu svou důvěru, že nás Otec i Syn i Duch svatý chrání a posvěcuje. Používáme ho každý den svého života. Před začátkem modlitby nebo jejím zakončením, při příchodu do kostela, když nám kněz žehná nebo my žehnáme druhým. Žehnáme se před započetím práce, kříž na čelo dáváme dětem, posíláme ho svým blízkým, kteří nejsou s námi. Při příchodu do kostela smáčíme prsty v kropence se svěcenou vodou a děláme opravdu kříž, že klademe prsty na čelo, prsa a ramena. Nemělo by to být nedefinovatelné mávání rukou před tělem, ale opravdově prožité spojení s Pánem Bohem a svěření se mu.

Co je modlitba?

Modlitba je povznesení duše k Bohu. Když se člověk modlí, vstupuje do živého vztahu s Bohem. Modlitba patří k člověku stejně jako dýchání, jídlo, láska. Modlitba nás očisťuje, posiluje v slabosti, ale také přináší sílu, útěchu, radost, pokoj, klid. Je to dar milosti. Modlitbu a křesťanský život nejde od sebe odloučit. Křesťanská tradice zahrnuje ústní modlitbu, vnitřní a rozjímavou. Můžeme se modlit kdekoli a kdykoli. Jedna z nejkratších modliteb je znamení kříže.

mami

Průvodce dobou adventní pro dospělé

1. adventní týden

Omyjte se, očisťte se, odkliďte mi své zlé skutky z očí, přestaňte páchat zlo. Učte se činit dobro. I kdyby vaše hříchy byly jako šarlat, zbělejí jako sníh, i kdyby byly rudé jako purpur, budou bílé jako vlna.

Izajáš 1;16,18

Advent je dobou radostného čekání. Na to můžeme ale ve shonu a v hluku snadno zapomenout. Vyhledejme proto klidné místo, otevírejme Písmo svaté, účastněme se co nejčastěji mše svaté a modleme se, abychom dokázali rozpoznat, co je pro náš život dobré.

Dej mi,
ať jasně poznávám a volím to,
co mě vede k tobě,
a ať odmítám to,
co mě od tebe odděluje.
Dej mi svého Ducha svatého,
ať si přeji a volím jedině to,
co mi více napomáhá k cíli,
pro který jsem stvořen.
Amen.

(sv. Ignác z Loyoly)

2. adventní týden

Víte přece, co znamená tento čas: už nastala hodina, abyste procitli ze spánku; vždyť nyní je nám spása blíže, než byla tenkrát, když jsme uvěřili. Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme se ve zbroj světla.

Římanům 13;11-12

Jen Duch svatý, který je duší církve a duší naší duše, je správným zdrojem našeho konání, usuzování a rozhodování. Totiž ne každé úsilí je dobré. Jen to, které odpovídá na Boží výzvu. Prosme proto o vedení Ducha svatého, aby náš život směřoval smysluplným směrem. Otevřme v tomto adventu svá srdce jeho radám a vedení.

(Vojtěch Kodet)

Otče,
daruj nám moudrost,
abychom tě poznávali;
horlivost, abychom tě hledali;
trpělivost, abychom na tebe čekali;
srdce, abychom o tobě rozjímali,
a život, kterým bychom tě
zvěstovali v moci Duha
našeho Pána Ježíš Krista.
Amen.

(sv. Ambrož Milánský)

Zde nabízíme malý duchovní program k prožití jednotlivých adventních týdnů, který se skládá *z úryvku Písma svatého,* krátkého zamyšlení a **modlitby**.

3. adventní týden

Anděl jí odpověděl: „Sestoupí na tebe Duch svatý a moc Nejvyššího tě zastíní; proto i tvé dítě bude svaté a bude nazváno Syn Boží. Hle, i tvá příbuzná Alžběta počala ve svém stáří syna a již je v šestém měsíci, ač se o ní říkalo, že je neplodná. Neboť `u Boha není nic nemožného´." Maria řekla: „Hle, jsem služebnice Páně; staň se mi podle tvého slova." Anděl pak od ní odešel.

Lukáš 1;35-38

Bůh od Marie žádá svobodný souhlas a Maria mu dává svůj život jako čistý list, aby ho popsal Bůh. I my svůj život Bohu nabídněme, ať ho Božský písař popíše jak sám chce.

Tak jako tě nosila Panna Maria
pod srdcem, chci tě i já nést
ve svém srdci.
Chci ti připravit příbytek
v prostorách své duše a svého těla.
Chci tě následovat ve stopách
tvé Matky Marie v odevzdání,
pokoře a chudobě.
Kriste, chci tě obejmout,
tak jako ty objímáš mě a svět.
Ty jsi mé skutečné bohatství
a nenajde se na světě
klenot vzácnější nad tebe. Amen.

(Benedikt XVI.)

4. adventní týden

Bože,
tys nám poslal svého Syna,
narozeného z Panny Marie,
a jeho příchodem
zazářilo světu světlo tvé slávy;
pomáhej nám,
abychom slavili toto tajemství
vedeni světlem víry
a s opravdovou zbožností.

Prosíme o to skrze
tvého Syna Ježíše Krista,
našeho Pána,
neboť on s tebou
v jednotě Ducha svatého
žije a kraluje
po všechny věky věků.

(Denní modlitba církve)

Malý adventní průvodce pro děti

Milé děti,
za krátkou dobu budeme oslavovat narození Ježíška. Na tuto velkou událost nás má připravit Advent, o kterém si proto něco povíme. Najdete tu ale také překvapení, které je nejen pro vás, ale hlavně pro malého Ježíška.

Advent

Latinské slovo „advent“ znamená příchod. Těšíme se totiž z toho, že Ježíš přišel na svět a narodil se v Betlémě – aby si Bůh a lidé mohli být blízko; těšíme se také, že přijde podruhé, na konci časů a s velkou silou – aby obnovil celý svět do Boží krásy.

Roráty

Obsah adventní doby výstižně vyjadřují staré české adventní písně – roráty, sestavené podle biblických textů. My se ke zpěvu rorát taky scházíme. Většinou to bývá ještě (nebo už) za tmy. Během zpěvu písně „Ejhle Hospodin přijde“, vchází kněz s průvodem ministrantů a dětí s lampičkami do kostela. Světlo symbolizuje naději a blížící se Ježíšům příchod.

Adventní věnec

Adventní věnec nám pomáhá odpočítávat dobu zbývající do Vánoc. Každou ze čtyř adventních nedělí se na věnci zapaluje o jednu svíčku navíc. Až se rozhoří všechny čtyři, bude blízko Štědrý večer!

Ten největší adventní věnec uvidíš před oltářem v kostele. Můžete ho mít ale i doma a společně se u něj s rodiči modlit. Stejně tak ti může posloužit i obrázek na této straně. Každou adventní neděli si vybarvi jednu svíci. Snadno pak zjistíš, že už jsou Vánoce.

Dárek pro Ježíška

Tvým letošním adventním úkolem je připravit pro Ježíška dárek.

A jak na to?

Každou **mši svatou**, **roráty** nebo **adventní dílničky**, kterých se zúčastníš, zabalíš do dárku s velkou mašlí. Dárek si budeš po celou dobu adventní připravovat v kostele. 25. prosince, přineseme už vzácný dar Ježíškovi k jesličkám.

VÁNOČNÍ KONCERT

sboru a orchestru SALVE
od Panny Marie Sněžné v Olomouci

SOBOTA 29. PROSINCE
17.00 HODIN

ŽIVÝ BETLÉM

V NEDĚLI 30. PROSINCE
V 15.30 HODIN
v prostorách u kostela

Čteme si s dětmi o Ježíškovi

Pro rodiče

Betlémek

Tim Wood (text), ***Kate Daviesová*** (ilustr.)

Otáčejte s dětmi stránku za stránkou a přečtěte si příběh o narození Ježíška. Když otočíte celou knížku a roztáhnete ji, uvidíte velký obrázek Betléma s Ježíškem, Marií, Josefem, pastýři a mudrci. Není vhodné pro děti do 10 měsíců.

Vánoce

Biblické příběhy hrou

Leena Laneová, Roma Bishopová

Pospíchejte s pastýři do Betléma, putujte s mudrci a najděte malého Ježíše v jeslích. Čtěte si příběhy, hledejte rozdíly mezi obrázky, spojujte tečky a vytvářejte obrázky, počítejte a vybarvujte! To všechno můžete zvládnout v této knížce plné her a úkolů. Čeká vás spousta zábavy!

Nové knihy pro nejmenší

Narození Ježíška

Knížka s pohyblivými obrázky

Sophie Piperová, Emily Bolamová (ilustr.)

Vyprávějte si s dětmi příběh o narození Ježíška. Děti si při tom mohou hrát s pohyblivými obrázky.

Knížka je určena dětem ve věku od 2 let.

Vánoční příběh pro nejmenší

Knížka se samolepkami

Lois Rocková, Alex Ayliffe (ilustr.)

Děti mohou s Marií a Josefem putovat do Betléma a prožít tam s nimi vánoční příběh. Při tom se budou bavit nalepováním samolepek do obrázků a dalšími hrami a úkoly. Určeno dětem ve věku od 3 let.

Vzpomínková slavnost na bratra Patrika Františka Kuželu, která se uskutečnila v neděli 25. listopadu 2012 je sice za námi, ale dojem, který v nás jeho osobnost vyvolala, zůstává. Nejprve jsme měli možnost ve společenství šesti otců dominikánů oslavit nedělní mši svatou a poté se v odpoledních hodinách sejít v Klubu sportu a kultury ve Vlčnově, kde proběhla přednáška o tomto našem rodákovi.
Řádu bratří dominikánů a zvláště rodině fr. Patrika Kužely patří velké poděkování za duchovní povzbuzení pro celou naši farnost.
I když se zatím modlíme za něho, není vyloučeno, že budeme dříve či později prosit o přímluvu jeho samotného.

Bude-li Vám to něčemu možné napište
yste maněvšo si netroufali pustit se na
ě jede někdo z rodiny s Vámi některá
. Vždyť máte krásnou příležitost vyšonat
Marii Kopecké když 30. června je ne-
šel pěšně na tu pouť s Vámi a po
u nás ve vile.
že něčeho uvidím, pozdravuji celou
vaši Maženku. Náphledanou
ečný syn Brat Patrik Maria OP.
meuší dejte sestře Marii.

Bratr Patrik František Kužela

Sv. otec Dominik (svátek 8. srpna)
Hymnus z večerních chval

O, Matko Církvi, zajásej,
je slavnost tebou čekaná.
Vždyť máš dnes čest v nebeský rej
uvést nového občana.

Řádu bratří kazatelů
Vůdce a Otec Dominik,
vyšel z časného údělu,
dnes je nebeský osadník.

Tělesné schrány zbavený
požívá slávy nebeské,
místo žebrácké haleny
halí se v roucho královské.

Vůně z hrobu se linoucí
a divy sluhy Kristova,
to je svědectví živoucí
o slávě věčného Slova.

Zapějmě slávu čest novou
v Trojici Bohu jednomu
přímluvou Dominikovou
ať dá slast věčného domu.

(překlad z latinského originálu bratr Patrik Kužela)

Působení Ducha Svatého kolem nás a v nás

Po udělování svátosti biřmování v naší farnosti jsme oslovili ty, kteří letos nebo i dříve přijali Ducha svatého, s prosbou o svědectví, jak vnímají jeho působení ve svém životě.

Kolem nás je totiž opravdu velké množství Božích dětí, jak jsme se mohli přesvědčit u dominikánského bratra Patrika Kužely, jejichž životy nám mohou být velkou posilou a oporou ve víře. Prosíme proto vás všechny, kteří víte, že byste mohli svým příběhem či zkušeností povzbudit druhé, abyste o tom napsali a svůj příspěvek poslali na adresu jakob.redakce@seznam.cz - předem vám děkujeme za odvahu. Budete-li si to přát, nebudeme uveřejňovat jméno autora.

Svědectví

Svátost biřmování jsem přijala ve velmi mladém věku. Příprava probíhala v rámci výuky náboženství. Žádné písemky, žádné testy, žádné soustředění, ani jsem nepsala osobní dopis otci biskupovi. Žádné zvláštní změny po přijetí této svátosti jsem nepociťovala, vše šlo jako dřív - nedělní mše svatá - mnohdy prožitá v nesoustředění, velikonoční a vánoční svátost smíření. A tak to šlo pořád dál, až jednou, dost dlouho po přijetí svátosti biřmování, jsem byla požádána, abych byla kmotrou biřmovanci při udílení této svátosti. Slavnostní mše svatá byla sloužena v maličkém kostelíku, biřmovanců bylo málo, ti i s kmotry stáli v těsné blízkosti obětního stolu. A tam, tak nějak mě všechno začínalo docházet, tam jsem už cítila velkou sílu Boží, velké působení Ducha Svatého.

Další dost výraznou změnu v mém životě ovlivnily dvě dívky, jejich rozhovor jsem nechtěně vyslechla. Byly o hodně mladší než já, a to co jsem slyšela, mě doslova „dostalo“.

Začala jsem víc přemýšlet a hledat cestu, která by mě ukázala ten správný směr, to co jsem vlastně od Ducha Svatého přijala, ale nějak jsem tyto dary nechávala v sobě „spát“.

Velké působení Ducha Svatého jsem pocítila při velikonoční vigilii, při třetím čtení, kdy byl celý kostel ponořen do tmy, jenom na ambonu svítila malá lampička. Každý pokřtěný držel v ruce rozžatou svíčku od paškálu, která byla zapálena při obnovení křestního slibu. Tehdy jsem cítila nepopsatelnou radost a velkou sílu působení Ducha Svatého.

Dary, které mě byly uděleny ve svátosti biřmování, jsem velmi intenzivně prožívala i na duchovních cvičeních, kdy jsem se sama v tichu mohla zamýš-

let nad texty z Písma svatého, i nad významem svátostí pro člověka.

Velkou sílu působení Ducha Svatého jsem prožívala i na nemocničním lůžku, kde jsem se ocitla shodou nešťastných náhod a okolností. Celý večer i celou noc jsem se modlila a prosila Ducha Svatého o uzdravení. Až s odstupem času jsem se dozvěděla, že v časných ranních hodinách za mě byla sloužena mše svatá.

Před několika týdny jsem zažila něco, co člověk zažívá jednou za život. Bylo to při komorní bohoslužbě v chrámové lodi baziliky Nanebevzetí Panny Marie. A tam byla moc Ducha Svatého, dary, které jsem přijala ve svátosti biřmování, nejintenzivnější, nejsilnější, jakou jsem doposud ve svém životě pocítila.

Toto je výčet jen těch největších okamžiků působení Ducha svatého v mém životě. Pociťuji je ale i při bohoslužbách, při adoracích, na poutích, při čtení Písma Svatého, při modlitbě, ve svátosti smíření....

Rozhovor mezi dvěma dívkami, který mě přiměl k tomu, abych se zamyslela nad svým dosavadním životem, si připomínám často.

Přeji všem biřmovaným, ne jenom těm, kteří tuto svátost přijali v letošním roce, aby pocítili ve svém životě sílu a moc působení Ducha Svatého, bez kterých by byl náš život prázdný a nenaplněný.

farník

Děkujeme první odvážné pisatelce

Vzývání Ducha Svatého

Přijď, **Duchu moudrosti**, a osvěť náš rozum, abychom stále jasněji poznávali Kristovo učení, zapal naše srdce, abychom se radovali z jeho velikosti a krásy, posilni naši vůli, abychom podle něho stále dokonaleji žili.

Přijď, **Duchu rozumu,** a nauč nás veškeré pravdě, abychom alespoň trochu pochopili, jaká je šířka a délka, výška a hloubka nekonečné moudrosti a vědomosti Boží.

Přijď, **Duchu rady**, a nauč nás v každé životní situaci správně se rozhodnout pro to, co je ke cti a slávě Boží a co prospěje ke spáse našich duší.

Přijď, **Duchu síly**, a posilni naši statečnost a odvahu, abychom se nebáli překážek a s tvou pomocí vykonali, co od nás Bůh žádá.

Přijď, **Duchu umění**, a nauč nás správně rozeznávat řád hodnot, stupnici dobra, abychom pro dobra menší neodmítali hodnoty vyšší, pro dobra hmotná hodnoty duchovní.

Přijď, **Duchu zbožnosti**, a prohlubuj v nás synovskou důvěru dětí Božích, zdokonaluj naši modlitbu, abychom se k Bohu obraceli vždy upřímně a s naprostou důvěrou.

Přijď, **Duchu bázně Boží**, a naplň nás láskyplnou věrností, abychom přemáhali hřích a vše, co nás odvádí od Boha.

Kronika farnosti

Svátost biřmování z rukou mons. Jana Graubnera dne 27. října 2012 přijali:

Čičel Viktor
Dacíková Barbora
Holečková Tereza
Chvilíčková Kateřina
Jakoubek Dominik
Kašpařík Pavel
Kašpařík Petr
Koníček Michal
Kovář Miroslav
Kovářová Petra
Kroupa Dominik
Kučerová Jitka
Marášková Klára
Matěj Jarmil
Mikuláštíková Marie
Mikulcová Andrea
Mikulcová Tereza – Hluk
Penčáková Renata – Uherský Brod
Penčák Pavel – Uherský Brod
Slavotínková Marie
Solařová Klára
Solařová Petra
Šobáň Petr
Tykalová Kateřina
Tykalová Klára

Kronika farnosti

Do společenství církve jsme přijali

Ondřej Mikuška
Ema Veronika Motyková
Alexandr Bača
Roman Bača
Jan Mořický
Zdeněk František Janča
Jakub Blahoňovský
Matyáš Krupka
Julie Balajková

Svátost manželství uzavřeli

Tomáš Gořalík a Gabriela Mikušková
Michal Slinták a Kateřina Pavelčíková
Jakub Tománek a Šárka Chvílíčková
Libor Blahoňovský a Zuzana Špačková

Do Božích rukou jsme odevzdali

Antonín Klabačka; 312
Karel Mikulec; 1029
Marta Černíková; 142
Václav Knotek; 1044
Jan Hejda; 974
Božena Surmová; 1251
Antonín Moštěk; 1151
Marie Kučerová; 507
Vlasta Bublíková; 1075
Anežka Mošťková; 798
Marie Cahlová; 793

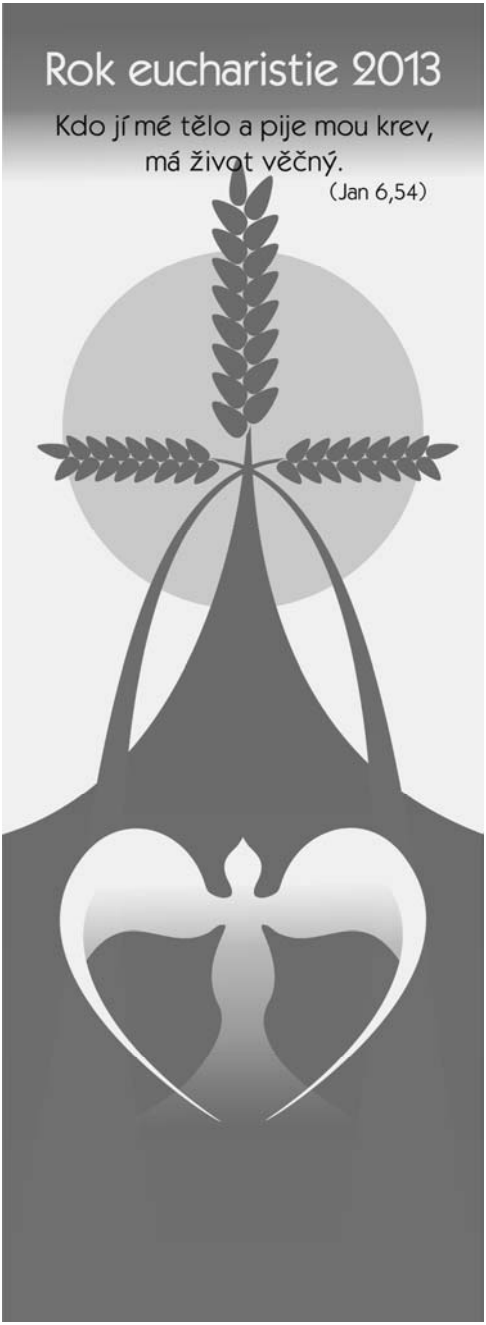

Autor symbolu: Markéta Mikuláštíková

Program

Nemocné k návštěvě před Vánocemi nahlaste, prosím, v zákristii. Termín návštěvy bude upřesněn v ohláškách.

sobota 8. 12.	**Slavnost P. Marie, počaté bez poskvrny prvotního hříchu** *Doporučený zasvěcený svátek*
7.30 hodin	mše svatá
15.00 hodin	**adventní misijní dílny pro děti**
neděle 9. 12.	**2. neděle adventní** misijní jarmark (po každé mši sv. nabídka dětských výtvorů z adventních misijních dílen)
středa 12. 12.	po mši svaté zapisování úmyslů mší svatých na příští pololetí
pátek 14. 12.	pravidelná návštěva nemocných (návštěva nahlášených nemocných, které pravidelně nenavštěvuji, bude upřesněna v ohláškách)
sobota 15. 12.	
od 9.00 hodin	předvánoční svátost smíření *Prosím, využijte této příležitosti, dobře se připravte a přijďte nejpozději v deset hodin.*
pondělí 24. 12.	**Štědrý den**
23.00 hodin	mše svatá půlnoční
úterý 25. 12.	**Slavnost Narození Páně** *Závazný zasvěcený svátek, začíná doba vánoční*
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá
14.30 hodin	koledování u jesliček a požehnání
středa 26. 12.	**Svátek sv. Štěpána**
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá
čtvrtek 27. 12.	**Svátek sv. Jana**
7.30 hodin	mše svatá
pátek 28. 12.	**Svátek sv. Mláďátek**
16.00 hodin	mše svatá v Charitním domě

pokračování programu na další straně

Program

pokračování programu z předchozí strany

sobota 29. 12.	**Pátý den v oktávu Narození Páně**
7.30 hodin	mše svatá
17.00 hodin	**VÁNOČNÍ KONCERT sboru a orchestru Salve z Olomouce**
neděle 30. 12.	**Svátek Svaté rodiny**
7.30 hodin	mše svatá s obnovou manželských slibů
9.30 hodin	mše svatá s obnovou manželských slibů
15.30 hodin	**Živý betlém v prostorách u kostela**
pondělí 31. 12.	**Sedmý den v oktávu**
	Poděkování a prosba o Boží pomoc do nového roku
16.00 hodin	mše svatá s poděkováním a prosbou o Boží pomoc
23.00 hodin	adorace na závěr roku
úterý 1. 1.	**Slavnost Matky Boží, P. Marie**
	Závazný zasvěcený svátek
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá
sobota 5. 1.	**Sobota po oktávu Narození Páně**
8.00 hodin	mše svatá s žehnáním koledníkům Tříkrálové sbírky
neděle 6. 1.	**Slavnost Zjevení Páně**
	Doporučený zasvěcený svátek
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá s žehnáním vody, kadidla a křídy
neděle 13. 1.	**Svátek Křtu Páně**
	Poslední den doby vánoční
7.30 hodin	mše svatá
9.30 hodin	mše svatá

Tento program obsahuje výčet těch nejdůležitějších bohoslužeb a akcí.
Ostatní okolnosti budou sděleny v ohláškách.

Neprodejný list pro vnitřní potřebu Římskokatolické farnosti Vlčnov.
Redakci tvoří Marie Mikuláštíková, Anna Mošťková, Martina Mošťková, Bronislava Podškubková a Jan Zemek pod vedením P. Ladislava Kunce.

Webové stránky naší farnosti: www.vlcnov.farnost.cz

Své příspěvky a komentáře můžete posílat na adresu redakce: jakob.redakce@seznam.cz
Tisk: Libor Soukeník, Nivnice